

[Rager.]

dioens Vedkommende —, svares Afgiften med 10 pCt. af de ovenfor nævnte Beløb. Dette vil efter mit Skøn sige, at man der i Virkeligheden har ikke alene lovmæssig Adkomst til, men et Lovpaabud om en 10 pCt.s Afgift af den Del af Radiofonien Ydelser, som maa formodes at falde paa rene Forlystelsespræstationer, altsaa Koncerter, Oplesninger, Recitationer o. lign.

Dette forekommer mig ganske uomtvisteligt. Jeg er klar over, at man dengang ikke kendte Radioen, men efter den Maade, hvorpaa hele Loven er bygget op og har søgt at samle alt, hvad der overhovedet kunde tænkes at være Forlystelse og konkurrere med Forlystelser, mener jeg, at en juridisk og ogsaa en moralsk Fortolkning maa sige, at der skulde og burde være betalt 10 pCt.. Nu er det jo ikke betalt, og jeg gaar ud fra, at den højtærede Finansminister ikke, efter at være blevet gjort opmærksom paa dette, vil gøre Regreskrav gældende. (*Finansministeren* [H. P. Hansen]: Jo, for de sidste fem Aar!). Ja, det vil jeg naturligvis overlade til Ministeren at forhandle med den anden Minister, men jeg gør bare opmærksom paa, at efter dette har jeg i hvert Fald ikke Styrke til at gaa imod, at man af Radiofonien kræver en 10 pCt.s Afgift til Kulturfonden.

Jeg gør det heller ikke, særlig fordi jeg derigennem ogsaa mener at faa lagt Bund under eller Tag over, hvad man vil, faa sagt: Det er de 10 pCt., som Statskassen skal have i Henhold til Loven om Forlystelsesafgift, saa kan I ikke komme og tage mere! Det, som nu sker, er nøjagtigt i Overensstemmelse med Loven, og dermed er saa Loven om Radiospredningsfonden overholdt, og Loven om Forlystelsesafgift er overholdt.

Saa rejser der sig derimod et Spørgsmaal, som jeg ikke kan overse Rækkevidden af. I Loven om Forlystelsesafgift staar der, at Kommunerne har Ret til en Del af Beløbet. Nu ved jeg ikke, om Forholdet er det, at hvis vi vedtager det foreliggende Lovforslag om Det kongelige Teater og om Oprettelse af en Kulturfond, saa involverer dette, at Ordene om, at Kommunerne har Ret til noget, falder bort.

Jeg har ikke været uopmærksom paa, at Radiofonien har gjort klart, at det vilde være vanskeligt for den at udrede disse Forlystelsesafgifter. Maa jeg sige, jeg ser her ganske bort fra at diskutere de to Gange 50 000 Kr., som Radiofonien finder det rigtig, at den giver, formentlig fordi den mener, at den faar Modydelse for det.

Over for Radiofonien Beklagelse vil jeg sige, at jeg kunde tænke mig, at man muligt paa visse Punkter kunde indføre Besparelser i Administrationen. Det vil jeg paa den ene Side synes var naturligt, hvis man kan, men paa den anden Side synes var kedeligt, fordi jeg vil meget hellere se Statsradiofonien i den Tvangssituation ikke at have Raad til at øse saa mange Penge ud — saadan staar det for mig — til Koncerter og Musik i saa stort Omfang paa Bekostning af det levende Ord i Radioen. Det trænger vi til meget mere af, og det betaler Radiofonien jo meget mindre for.

Enhver Kunstner, der kommer op og udøver det, som han nu engang er vant til, og som han gør mere eller mindre rutinemæssigt, faar jo et forholdsmæssigt langt større Honorar end den Mand, der i Forvejen er bundet paa en eller anden Maade, og som maaske et Par Maaneder i Forvejen skal binde sig til at være til Disposition til en bestemt Tid, og som skal udarbejde et Foredrag og holde det. Det vilde glæde mig meget, hvis Radiofonien virkelig blev nødt til, tvunget af de økonomiske Forhold, at lægge mere Vægt paa det levende Ord og mindre paa at være Spilledaase.

Det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen talte om, at Radioloven trænger til Gennemsyn. Jeg har netop givet Udtryk for her, at den ikke trænger til Gennemsyn, og jeg siger igen: Hold Fingrene væk! Det kan nu heller ikke nytte noget, for det, at der kommer Penge fra Radiofonien gennem Kulturfonden til Det kongelige Teater, gør det jo ikke særlig meget bedre for de Sproglærere, der er blevet brødløse. Det ærede Medlem talte om, da Radiofonien byggede sidste Gang. Jeg skal saa sandelig ikke forsvare Radiofonien Byggeri, men jeg tror heller ikke, nogen af Radioens Folk vil gøre det; de afviser til enhver Tid, at det var dem, der ønskede at bygge, og bygge saadan. Men min Modstand tidligere mod en Ordning, hvor Det kongelige Teater byggedes paa delvis Tilskud fra Radiofonien, maa i Henhold til de af mig her fremsatte Bemærkninger falde.

I den Form, hvori Lovforslaget foreligger i Øjeblikket, vil jeg ikke kunne stemme for det, men de Reservationer, jeg skal gøre, er kun meget smaa. Det har til enhver Tid, naar der har været Tale om en Ændring af Forholdene paa Det kongelige Teater, været fremført, at der laa ret store Pensionsbyrder, som vilde komme til at paaføre Staten Udgifter, selv om Teatret blev afskaffet som Statsinstitution, og dette